

Істинно кажу тобі — зима...

Іван Андрусяк

істинно кажу тобі — зима
так і час переступає тричі
і нікого вічного нема
нині понад нами чоловіче

все воно з-під немочі росло
і кришились хмари на дорогу
мислити — останнє ремесло
ми його прощатимемо богу

скрипти на старий пісенний лад —
мушлю чи пістоля чи трембіту
на півсвіту глянути назад
і переконатись на півсвіту

і нести як гадину в руці
квітку цю кропиву цю дитину
істинно кажу тобі — синці
будуть вічно цілувати спину